

Vergaderjaar 2019–2020

32 317

JBZ-Raad

KH

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 26 september 2019

De leden van de toenmalige vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad hebben kennisgenomen van de brief van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van 28 maart 2019¹ waarin hij, samen met de Minister van Justitie en Veiligheid, het verslag van de JBZ-Raad van 7 en 8 maart 2019 aanbiedt en waarin hij tevens een kabinetsappreciatie van de Commissiemededeling over de voortgang van de Europese Migratie-agenda heeft toegevoegd.

Naar aanleiding hiervan hebben de leden van de PVV-fractie op 16 april 2019 nog enige vragen gesteld aan de toenmalige Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

De huidige Staatssecretaris heeft op 23 september 2019 gereageerd.

De huidige vaste commissie voor Immigratie en Asiel/JBZ-Raad² brengt bijgaand verslag uit van het gevoerde schriftelijk overleg.

De griffier van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel/JBZ-Raad, Van Dooren

¹ *Kamerstukken I*, 2018–2019, 32 317, JW.

² Samenstelling:

Kox (SP), Faber-van de Klashorst (PVV) (*voorzitter*), De Boer (GL), Van Dijk (SGP), Van Hattem (PVV), Jorritsma-Lebbink (VVD), Nooren (PvdA), Oomen-Ruijten (CDA), Rombouts (CDA), Stienen (D66), Teunissen (PvdD), Van Rooijen (50PLUS), Adriaansens (VVD), De Blécourt-Wouterse (VVD), Van der Burg (VVD), Cliteur (FVD), Doornhof (CDA), Gerbrandy (OSF), Huizinga-Heringa (CU), Karimi (GL), Van der Linden (FVD), Nanninga (FVD) (*ondervoorzitter*), Van Pareren (FVD), Veldhoen (GL), Vos (PvdA), De Vries (Fractie-Otten)

BRIEF VAN DE VOORZITTER VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR IMMIGRATIE EN ASIEL/JBZ-RAAD

Aan de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Den Haag, 16 april 2019

De leden van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad hebben met belangstelling kennisgenomen van uw brief van 28 maart 2019³ waarin u, samen met de Minister van Justitie en Veiligheid, het verslag van de JBZ-Raad van 7 en 8 maart 2019 aanbiedt en waarin u tevens een kabinetsappreciatie van de Commissiemededeling over de voortgang van de Europese Migratieagenda heeft toegevoegd. De leden van de PVV-fractie hebben naar aanleiding hiervan de volgende vragen en opmerkingen.

De PVV-fractieleden lezen in uw appreciatie de volgende passage: «Versterkt partnerschap met Marokko. De basis hiervoor is gelegd in december 2018 met een pakket van 140 mln. euro ter versterking van grensmanagement en begrotingssteun. Steun moet bijdragen aan een alomvattende migratieaanpak, gericht op onder meer het terugdringen van illegaal vertrek vanaf de Marokkaanse kust en overname van illegale migranten.»⁴

Deze leden vragen u of u kunt aangeven in hoeverre en voor welke bedragen Nederland bijdraagt aan dit pakket voor Marokko? Kunt u aangeven welke concrete voorwaarden verbonden zijn aan dit pakket en op welke wijze naleving van deze voorwaarden gemonitord wordt? Kunt u daarbij nader specificeren wat in dit kader bedoeld wordt met «begrotingssteun»? Gaat het hier om geoordeelde bedragen voor specifieke doelen? Worden deze bedragen rechtstreeks verstrekt aan de Marokkaanse overheid? Kunt u aangeven op welke wijze bij «de versterking van grensmanagement» illegale migratie wordt onderscheiden van legale migratie? Welke criteria zijn hierop van toepassing en bij wie ligt de beslissingsbevoegdheid? Wordt met «overname van illegale migranten» bedoeld op overname door Marokko of door EU-lidstaten? Welke kaders worden hierbij toegepast?

Verder stelt u:

«Tijdelijke arrangementen voor ontschepping. Een substantieel aantal lidstaten moet bereid zijn hieraan via solidariteitsmaatregelen deel te nemen.»⁵

De leden van de PVV-fractie verzoeken u om te specificeren wat hier wordt bedoeld met «tijdelijke arrangementen». Waaruit zouden deze «arrangementen» moeten bestaan en aan welke termijn moet worden gedacht met «tijdelijk»? Gaat het hier om ontschepping van mensensmokkelschepen, van mensensmokkelaars/mensensmokkelende NGO's? Kunt u uitsluiten op welke manier dan ook medewerking te verlenen aan deze facilitering van mensensmokkel door middel van ontschepingsfaciliteiten? Waaruit zouden «solidariteitsmaatregelen» concreet moeten bestaan? Kunt u uitsluiten dat Nederland hieraan zal deelnemen?

Op dezelfde pagina lezen de PVV-fractieleden het volgende: «De Raad moet, na goedkeuring door het EP, snel de statusovereenkomsten sluiten met de Westelijke Balkan-landen en zorgen voor onmiddellijke tenuitvoerlegging.»

³ *Kamerstukken I*, 2018–2019, 32 317, JW.

⁴ *Idem*, blz. 4.

⁵ *Idem*, blz. 5.

Kunt u aangeven wat de strekking en de reikwijdte is van deze statusovereenkomsten? Welke specifieke landen betreft dit? Welke rechten en/of verplichtingen voor betreffende landen vloeien uit deze overeenkomsten voort? In hoeverre worden de nationale parlementen nog betrokken bij deze goedkeuring?

Vervolgens stelt u in de appreciatie:

«Bescherming en asiel: 10) Het EP en de Raad moeten het nieuwe wetgevingskader goedkeuren dat nodig is om een GEAS in te voeren dat aansluit bij de uitdagingen van de toekomst. Die voorstellen die bijna af zijn, moeten vóór de verkiezingen van het EP worden goedgekeurd. 11) Lidstaten moeten ervoor zorgen dat de toezeggingen van 50 000 hervestigingen tegen de uiterste datum van oktober 2019 zijn vervuld.»⁶
Kunt u aangeven om welke redenen dit voor de EP-verkiezingen goedgekeurd zou moeten worden? In hoeverre worden de nationale parlementen nog betrokken bij deze goedkeuring? Kunt u aangeven waarom (zoals blijkt uit de kabinetsappreciatie op pagina 7 van uw aanbiedingsbrief) de Nederlandse inzet erop gericht is om dit Brussels bevel tot hervestiging «zo veel mogelijk te vervullen», terwijl Nederland al veel meer asielzoekers opvangt dan veel andere lidstaten? Kunt u aangeven in hoeverre er consequenties verbonden zijn aan het niet (volledig) opvolgen van deze EU-toezegging? Welke aantallen zijn in dat geval van toepassing op Nederland? Hebben er in dit kader al hervestigingen plaatsgevonden in Nederland? Zo ja, hoeveel, vanuit welke landen en wat zijn de nationaliteiten van de betreffende migranten? Bent u bereid om alsnog af te zien van het invullen van deze toezegging tot hervestiging?

In uw aanbiedingsbrief stelt u verder:

«Lidstaten met EU-steun moeten proefprojecten voor legale migratie intensiveren door meer steun voor nieuwe projecten en synergiën tussen de bestaande projecten van de lidstaten te creëren.»⁷
Kunt u nader specificeren wat in de praktijk bedoeld wordt met «proefprojecten voor legale migratie»? Op legale migratie vanuit welke landen hebben deze proefprojecten betrekking en onder welke voorwaarden? De leden van de PVV-fractie ontvangen graag van u een volledig overzicht van bestaande projecten. Wat wordt in dit kader bedoeld met «EU-steun» en welke vormen van EU-steun vallen hieronder?

Op pagina 13 wordt het volgende in de JBZ-raad verslag gesteld:

«Meerdere lidstaten sloten zich aan bij de Commissie dat samenwerking met Marokko verder versterkt moet worden, net als de samenwerking met Tunesië. Andere landen noemden ook het belang van bredere samenwerking middels partnerschappen met andere Noord-Afrikaanse landen zoals Algerije, Egypte en Libië. De meerderheid van de lidstaten, waaronder Nederland, sloot zich aan bij de opmerking van het voorzitterschap dat afspraken over terugkeer een essentieel onderdeel zijn van de brede partnerschappen. Nederland benadrukte voorts dat brede partnerschappen met meerdere Noord-Afrikaanse landen belangrijk zijn om illegale migratie tegen te gaan en het verdienmodel van mensensmokkelaars te doorbreken. Bij de vormgeving van deze partnerschappen moet de EU op evenwichtige wijze gebruik maken van de elementen handel, financiële steun en mobiliteit.»⁸

Kunt u aangeven in hoeverre ons nationale parlement wordt betrokken bij het sluiten van deze partnerschappen en bij de invulling van eventuele afspraken? Kunt u uitsluiten dat bij afspraken over partnerschappen met

⁶ Ibidem.

⁷ Idem, blz. 6.

⁸ Idem, pagina 13.

deze landen toezeggingen worden gedaan over het faciliteren of toestaan van (legale) migratie vanuit deze landen naar Nederland en/of EU-lidstaten?

Op dezelfde pagina wordt verder in het verslag aangegeven: «Het probleem met foreign terrorist fighters (FTF) werd benadrukt.» Bij de JPSG Europol conferentie in Boekarest op 25 februari 2019 gaf een afgevaardigde uit Kroatië aan dat er grote zorgen zijn over uit Syrië teruggekeerde jihadisten van Islamitische Staat, die in het aangrenzende Bosnië niet of nauwelijks strafmaatregelen krijgen opgelegd en daardoor makkelijk kunnen doorreizen naar Kroatië of andere EU-lidstaten. Kunt u aangeven of u bekend bent met deze problematiek? Kunt u ook aangeven in hoeverre Nederland maatregelen neemt om te voorkomen dat deze islamitische strijders door kunnen reizen naar ons land?

De vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad ziet uw beantwoording met belangstelling tegemoet en ontvangen deze graag binnen vier weken na dagtekening van deze brief.

Voorzitter van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad,
R.G.J. Dercksen

**BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE EN
VEILIGHEID**

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 23 september 2019

Hierbij bied ik u de antwoorden aan op de schriftelijke vragen die zijn gesteld door de leden van de PVV-fractie over het verslag van de JBZ-Raad van 7 en 8 maart jl.

Deze vragen werden ingezonden op 16 april 2019 met kenmerk 164585.03u.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
A. Broekers-Knol

Antwoorden van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid op vragen van de leden van de PVV-fractie over het verslag van de JBZ-Raad van 7 en 8 maart 2019 (ingezonden 16 april 2019, nr. 164585.03u)

1.

Betreffende passage:

«Versterkt partnerschap met Marokko. De basis hiervoor is gelegd in december 2018 met een pakket van 140 mln. euro ter versterking van grensmanagement en begrotingssteun. Steun moet bijdragen aan een alomvattende migratieaanpak, gericht op onder meer het terugdringen van illegaal vertrek vanaf de Marokkaanse kust en overname van illegale migranten.»

Vraag:

Deze leden vragen u of u kunt aangeven in hoeverre en voor welke bedragen Nederland bijdraagt aan dit pakket voor Marokko? Kunt u aangeven welke concrete voorwaarden verbonden zijn aan dit pakket en op welke wijze naleving van deze voorwaarden gemonitord wordt? Kunt u daarbij nader specificeren wat in dit kader bedoeld wordt met «begrotingssteun»? Gaat het hier om geormerkte bedragen voor specifieke doelen? Worden deze bedragen rechtstreeks verstrekt aan de Marokkaanse overheid? Kunt u aangeven op welke wijze bij «de versterking van grensmanagement» illegale migratie wordt onderscheiden van legale migratie? Welke criteria zijn hierop van toepassing en bij wie ligt de beslissingsbevoegdheid? Wordt met «overname van illegale migranten» gedoeld op overname door Marokko of door EU-lidstaten? Welke kaders worden hierbij toegepast?

Antwoord vraag 1

In reactie op vragen van de leden van de PVV-fractie ten aanzien van de financiering van de samenwerking met Marokko kan ik uw Kamer informeren dat het hier voornamelijk gaat om bijdragen uit het EU-noodtrustfonds voor Afrika waar Nederland ook aan heeft bijgedragen. Het betreft een aantal programma's, waaronder sociaaleconomische investeringen alsmede bijdragen aan de capaciteitsversterking van de Marokkaanse autoriteiten verantwoordelijk voor grensmanagement en kustbewaking. Dit om de Marokkaanse overheid in staat te stellen de Marokkaanse grenzen beter te controleren, mensensmokkel tegen te gaan en verdrinkingen op de Middellandse Zee te voorkomen. Deze steun zal ook de samenwerking tussen Spanje en Marokko verder versterken met betrekking tot de terugkeer van migranten die hebben geprobeerd op illegale wijze Spanje te bereiken en die dienen te worden teruggenomen door Marokko op basis van de bestaande afspraken tussen beide landen. Verder betreffen de projecten de opvang van in Marokko gestrande migranten en het bevorderen van hun vrijwillige terugkeer naar hun herkomstlanden, opdat de irreguliere migratiedruk naar Spanje en daarmee de EU afneemt. Zoals ook uit cijfers van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) blijkt, ligt het aantal irreguliere aankomsten in Spanje inmiddels significant lager dan in dezelfde periode in 2018.⁹ Het is zaak om te zorgen dat deze trend zich voortzet en dat de EU en de lidstaten Spanje daarin ook steunen. Daar dragen dit soort projecten aan bij. Hiervoor gelden de standaard voorwaarden die de EU voor projecten in derde landen stelt. De Europese Commissie ziet daarop toe. Deze projecten hebben geen effect op bestaande toelatingsprocedures. Deze blijven onverkort van kracht.

⁹ <http://migration.iom.int/europe?type=arrivals>

2.

Betreffende passage:

«Tijdelijke arrangementen voor ontschepping. Een substantieel aantal lidstaten moet bereid zijn hieraan via solidariteitsmaatregelen deel te nemen.»

Vraag:

De leden van de PVV-fractie verzoeken u om te specificeren wat hier wordt bedoeld met «tijdelijke arrangementen». Waaruit zouden deze «arrangementen» moeten bestaan en aan welke termijn moet worden gedacht met «tijdelijk»? Gaat het hier om ontschepping van mensensmokkelschepen, van mensensmokkelaars/mensensmokkelende NGO's? Kunt u uitsluiten op welke manier dan ook medewerking te verlenen aan deze facilitering van mensensmokkel door middel van ontscheppingsfaciliteiten? Waaruit zouden «solidariteitsmaatregelen» concreet moeten bestaan? Kunt u uitsluiten dat Nederland hieraan zal deelnemen?

Antwoord vraag 2:

De tijdelijke arrangementen waaraan gerefereerd wordt in het verslag van de JBZ-Raad betreffen tijdelijke arrangementen voor ontschepping van geredde drenkelingen op de Middellandse Zee. De gesprekken in de EU hierover zijn gaande en hebben nog niet geleid tot concrete afspraken. Zoals uw Kamer bekend, zet het kabinet in op een structurele oplossing langs de lijnen van de conclusies van de Europese Raad van juni 2018. Over de elementen die het Kabinet daar graag in terugziet is uw Kamer is geïnformeerd via de geannoteerde agenda van de informele JBZ-Raad van 7 en 8 februari jl. en hierover is met de Tweede Kamer gesproken tijdens het algemeen overleg van 6 maart jl.¹⁰ Deze gelden ook voor de tijdelijke arrangementen waarover nu wordt gesproken in aanloop naar een structurele oplossing. Bij de uitvoering van ontschepping, kan het verschillende typen schepen betreffen zoals koopvaardij schepen maar ook zogenoemde ngo-schepen. Zoals uw Kamer bekend, onderschrijft het kabinet de internationale plicht om mensenlevens op zee te redden. Daarbij is het echter wel zaak dat dergelijke operaties niet bijdragen aan het in stand houden van de criminele activiteiten van mensensmokkelaars die, geholpen door dit soort goed bedoelde acties, mensenlevens op het spel zetten. In het geval dat daadwerkelijk een structurele oplossing wordt ontwikkeld, en in beginsel in de context van een nieuwe Dublinverordening, is het kabinet bereid om solidariteit te tonen en verhoudingsgewijs bij te dragen aan de eventuele overname van migranten.

3.

Betreffende passage:

«De Raad moet, na goedkeuring door het EP, snel de statusovereenkomsten sluiten met de Westelijke Balkan-landen en zorgen voor onmiddellijke tenuitvoerlegging.»

Vraag:

Kunt u aangeven wat de strekking en de reikwijdte is van deze statusovereenkomsten? Welke specifieke landen betreft dit? Welke rechten en/of verplichtingen voor betreffende landen vloeien uit deze overeenkomsten voort? In hoeverre worden de nationale parlementen nog betrokken bij deze goedkeuring?

Antwoord vraag 3:

¹⁰ Kamerstukken II 2018/19, 32 317 nr. 548

In de situatie dat er grenswachters van de lidstaten worden uitgezonden naar een derde land voor operationele samenwerking met betrekking tot grenstoezicht en wanneer de grenswachters uitvoerende bevoegdheden hebben of wanneer andere werkzaamheden dit vereisen, sluit de Europese Unie een statusovereenkomst met het betreffende derde land. Dit heeft betrekking op alle aspecten die nodig zijn om de werkzaamheden uit te voeren en omschrijft de reikwijdte van de operatie, civielrechtelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid en de taken en bevoegdheden van de teamleden. Vervolgens wordt er met goedkeuring van de lidstaten en de naburige lidstaten een operationeel plan opgesteld tussen het agentschap en het betreffende land voordat operaties plaatsvinden op het grondgebied van het derde land. Het gaat om de landen Albanië, Macedonië, Bosnië en Herzegovina, Servië en Montenegro. In deze statusovereenkomsten worden afspraken gemaakt over onder andere de taken, bevoegdheden, privileges en immuniteiten van de operationele personeelsleden, databescherming en grondrechten. Dit is in overeenstemming met de bestaande EU wet- en regelgeving en de nationale wetgeving van het betreffende land. Voordat de Commissie begint met de onderhandelingen over de statusovereenkomsten, stelt de Raad zogenaamde onderhandelingsrichtlijnen op. Tijdens de onderhandelingen zelf worden de lidstaten door de Commissie betrokken bij de afstemming van de inzet. De statusovereenkomsten worden na het opstellen door de Commissie door de Raad goedgekeurd. Het agentschap stelt het Europees Parlement in kennis van de activiteiten en neemt in het jaarverslag een evaluatie op van de samenwerking met de derde landen.

4.

Betreffende passage:

«Bescherming en asiel: 10) Het EP en de Raad moeten het nieuwe wetgevingskader goedkeuren dat nodig is om een GEAS in te voeren dat aansluit bij de uitdagingen van de toekomst. Die voorstellen die bijna af zijn, moeten vóór de verkiezingen van het EP worden goedgekeurd.»

Vraag:

Kunt u aangeven om welke redenen dit voor de EP-verkiezingen goedgekeurd zou moeten worden? In hoeverre worden de nationale parlementen nog betrokken bij deze goedkeuring?

Antwoord vraag 4:

Er is geen akkoord bereikt voor de EU-verkiezingen. Niet op het hele GEAS-pakket van zeven voorstellen, noch op een kleinerpakket of afzonderlijke voorstellen.

5.

Betreffende passage:

«11) Lidstaten moeten ervoor zorgen dat de toezeggingen van 50000 hervestigingen tegen de uiterste datum van oktober 2019 zijn vervuld.»

Vraag:

Kunt u aangeven waarom (zoals blijkt uit de kabinetsappreciatie op pagina 7 van uw aanbiedingsbrief) de Nederlandse inzet erop gericht is om dit Brussels bevel tot hervestiging «zo veel mogelijk te vervullen», terwijl Nederland al veel meer asielzoekers opvangt dan veel andere lidstaten? Kunt u aangeven in hoeverre er consequenties verbonden zijn aan het niet (volledig) opvolgen van deze EU-toezegging? Welke aantallen zijn in dat geval van toepassing op Nederland? Hebben er in dit kader al hervestigingen plaatsgevonden in Nederland? Zo ja, hoeveel,

vanuit welke landen en wat zijn de nationaliteiten van de betreffende migranten? Bent u bereid om alsnog af te zien van het invullen van deze toezegging tot hervestiging?

Antwoord van 5:

In september 2017 heeft de Europese Commissie een zogenaamde *pledge* voor hervestiging uitgeschreven in welk kader lidstaten konden aangeven met welke aantallen zij daaraan willen bijdragen. Nederland heeft toegezegd om in de periode van 1 januari 2018 tot en met oktober 2019 in totaal 3.000 vluchtelingen te hervestigen. Zoals gebruikelijk in het geval van een toezegging is de inzet erop gericht om deze gestand te doen. Hervestiging is een humanitair programma dat landen op vrijwillige basis uitvoeren, het betreft geen verplichting. Het niet volledig uitvoeren van het door Nederland toegezegde aantal, bijvoorbeeld als gevolg van een tussentijdse verlaging van de inzet, heeft daarom vooreerst tot gevolg dat Nederland minder vluchtelingen vanuit landen van eerste opvang in de regio zal selecteren en naar Nederland zal overbrengen. Dit kan voor zowel de Nederlandse uitvoeringsorganisaties IND en COA als voor de organisaties waarmee Nederland samenwerkt in de uitvoering van hervestiging (UNHCR, IOM) betekenen dat zij hun voorgenomen planning moeten bijstellen. Tevens kan Nederland voor het aantal vluchtelingen dat minder wordt hervestigd dan het toegezegde aantal, geen aanspraak maken op de financiële vergoeding die hiervoor in EU-verband is gereserveerd. Voor wat betreft de vragen van de leden van de PVV-fractie over aantallen is allereerst van belang dat hervestiging van vluchtelingen betreft, niet van migranten. Betrokkenen worden door de UNHCR voor hervestiging voorgedragen omdat zij om verschillende redenen kwetsbaarder zijn dan de overige vluchtelingen in een opvangland in de regio, bijvoorbeeld alleenstaande vrouwen en/of kinderen of slachtoffers van marteling. Van hen wordt voorafgaand aan vertrek naar Nederland vastgesteld dat zij in Nederland in aanmerking komen voor een asielvergunning. De vluchtelingen die door Nederland voor hervestiging zijn toegezegd moeten uiterlijk 31 december 2019 zijn ingereisd. Het totaal aantal is onderverdeeld in 1.250 hervestiging op grond van het nationale meerjarige beleidskader en 1.750 hervestiging op grond van Europese migratiesamenwerking met derde landen, in dit geval de EU-Turkije Verklaring. In 2018 zijn in het kader van de EU pledge in totaal 1.260 vluchtelingen voor hervestiging in Nederland aangekomen (530 op grond van het nationale beleidskader, 730 op grond van de EU-Turkije Verklaring).¹¹ Dit betrof vluchtelingen die zijn geselecteerd tijdens missies naar Jordanië, Niger, Egypte, Libanon, Oeganda en Turkije, met onder meer de Syrische, Congolese, (Zuid)Soedanese en Eritrese nationaliteit. Maandelijks wordt in de Asylum Trends van de IND gerapporteerd over het aantal hervestigde vluchtelingen dat in Nederland is aangekomen op grond van het nationale beleidskader en de uitvoering van de EU-Turkije verklaring.¹² Voor wat betreft de vraag van de leden of ik bereid ben om af te zien van het invullen van de toezegging tot hervestiging, kan ik u melden hiertoe niet bereid te zijn. Het bijdragen aan hervestiging is onderdeel van de integrale migratieagenda die dit kabinet uitvoert.

6.

Betreffende passage:

«Lidstaten met EU-steun moeten proefprojecten voor legale migratie intensiveren door meer steun voor nieuwe projecten en synergiën tussen de bestaande projecten van de lidstaten te creëren.»

¹¹ Cijfers zijn afgerond op tientallen.

¹² <https://ind.nl/over-ind/Cijfers-publicaties/Paginas/Asieltrends.aspx>

Vraag:

Kunt u nader specificeren wat in de praktijk bedoeld wordt met «proefprojecten voor legale migratie»? Op legale migratie vanuit welke landen hebben deze proefprojecten betrekking en onder welke voorwaarden? De leden van de PVV-fractie ontvangen graag van u een volledig overzicht van bestaande projecten. Wat wordt in dit kader bedoeld met «EU-steun» en welke vormen van EU-steun vallen hieronder?

Antwoord vraag 6:

Wat betreft de vragen van de leden van de PVV-fractie over de door de Commissie gewenste intensivering van proefprojecten van EU-lidstaten voor legale migratie, informeer ik uw Kamer over het volgende. Proefprojecten voor legale migratie zijn pilotprogramma's opgezet door individuele EU-lidstaten waarbij een EU-lidstaat afspraken maakt met één of meerdere derde landen over de legale en gecontroleerde toelating van migranten enerzijds en betere samenwerking op terug- en overname anderzijds. De exacte voorwaarden voor deze proefprojecten worden door de betreffende EU-lidstaat opgesteld. De proefprojecten waar de Commissie in haar mededeling van 6 maart 2019 naar verwijst, betreffen geplande projecten tussen België en Marokko en tussen Litouwen en Nigeria en hebben tot doel vaardigheidstekorten in de IT-sectoren van deze EU-lidstaten op te lossen. Ook geeft de Commissie als voorbeeld projectvoorstellen van Frankrijk en Spanje voor samenwerking met een aantal Noord-Afrikaanse landen. Als laatste verwijst de Commissie naar het regionale programma van Duitsland met een selecte groep Noord-Afrikaanse landen dat sinds December 2018 wordt geïmplementeerd. In dit kader wordt met «EU-steun» bedoeld dat de Europese Commissie bereid is om EU-lidstaten te ondersteunen in het opzetten van nieuwe proefprojecten alsmede in het creëren van synergiën tussen bestaande projecten.

7.**Betreffende passage:**

«Meerdere lidstaten sloten zich aan bij de Commissie dat samenwerking met Marokko verder versterkt moet worden, net als de samenwerking met Tunesië. Andere landen noemden ook het belang van bredere samenwerking middels partnerschappen met andere Noord-Afrikaanse landen zoals Algerije, Egypte en Libië. De meerderheid van de lidstaten, waaronder Nederland, sloot zich aan bij de opmerking van het voorzitterschap dat afspraken over terugkeer een essentieel onderdeel zijn van de brede partnerschappen. Nederland benadrukte voorts dat brede partnerschappen met meerdere Noord-Afrikaanse landen belangrijk zijn om illegale migratie tegen te gaan en het verdienmodel van mensensmokkelaars te doorbreken. Bij de vormgeving van deze partnerschappen moet de EU op evenwichtige wijze gebruik maken van de elementen handel, financiële steun en mobiliteit.»

Vraag:

Kunt u aangeven in hoeverre ons nationale parlement wordt betrokken bij het sluiten van deze partnerschappen en bij de invulling van eventuele afspraken? Kunt u uitsluiten dat bij afspraken over partnerschappen met deze landen toezeggingen worden gedaan over het faciliteren of toestaan van (legale) migratie vanuit deze landen naar Nederland en/of EU-lidstaten?

Antwoord vraag 7:

De leden van de PVV-fractie vragen naar de betrokkenheid van nationale parlementen bij het sluiten van brede partnerschappen met derde landen. Zoals meermaals met zowel uw Kamer als met de Tweede Kamer is gedeeld, betreft het hier vooral het versterken van de bredere samenwerking met landen van herkomst en transit over de volle breedte van de relaties tussen deze landen, de EU en de EU-lidstaten, waarbij bestaande instrumenten worden toegepast. Een overeenkomst, in de zin van een nieuwe overeenkomst waar een parlementair goedkeuringstraject op van toepassing is/ aan voorafgaat, wordt niet voorzien. De voorwaarden voor het intensiveren van de samenwerking op het terrein van (legale) migratie met derde landen zijn duidelijk weergegeven in het Regeerakkoord.

8.

Betreffende passage:

«Het probleem met foreign terrorist fighters (FTF) werd benadrukt.»

Vraag:

Bij de JPSG Europol conferentie in Boekarest op 25 februari 2019 gaf een afgevaardigde uit Kroatië aan dat er grote zorgen zijn over uit Syrië teruggekeerde jihadisten van Islamitische Staat, die in het aangrenzende Bosnië niet of nauwelijks strafmaatregelen krijgen opgelegd en daardoor makkelijk kunnen doorreizen naar Kroatië of andere EU-lidstaten. Kunt u aangeven of u bekend bent met deze problematiek? Kunt u ook aangeven in hoeverre Nederland maatregelen neemt om te voorkomen dat deze islamitische strijders door kunnen reizen naar ons land?

Antwoord vraag 8:

Inlichtingen- en veiligheidsdiensten en opsporingsdiensten zijn alert op ontwikkelingen in reisbewegingen naar de EU en het Schengengebied. Waar nodig en mogelijk worden maatregelen genomen om eventuele dreiging te mitigeren. De aanpak van terugkerende IS strijders staat hoog op de agenda van de Bosnische autoriteiten. Onderkende terugkerende uitreizigers worden standaard aangehouden, vervolgd en berecht en aansluitend gemonitord. Het gaat tot nu toe om enkele tientallen terugkeerders.

Het uitwisselen van Passenger Name Records (PNR) is een belangrijke maatregel om Europese terroristische en criminele netwerken op te sporen. Door PNR-gegevens van intra-EU vluchten te matchen met zogeheten signaleringslijsten en risicocriteria kunnen terroristen en criminelen op intra-EU vluchten worden gedetecteerd en opgepakt binnen het Schengengebied zonder grenscontroles. Daarnaast kan na een terroristische aanslag, of ander zwaar vergrijp in Europa, een dader mogelijk sneller worden opgespoord door middel van het raadplegen van PNR-gegevens van intra-EU vluchten.